

L'obra de desintoxicació

Un amic meu m'ha deixat llegir una carta d'un familiar seu que resideix a Madrid. L'autor d'aquesta lletra, després d'explicar que els afers—un negoci de preseleccions—no li van tan bé com en altres temps, s'esplaia en una dissertació política bastant extensa i molt franca. Es tracta d'un home que no milita en cap partit, però que es colloca en una actitud més o menys sincera, d'indiferència davant l'esdevenidor d'Espanya. La raó principal d'aquesta indiferència és el "jo no tinc res per perdre". Aquesta raó, d'un egoisme ferotge, va acompanyada per unes consideracions exposades sense versemblància, amb una gran fredor que demostren que l'alludia comerciant està completament intoxicat per la propaganda antireligiosa i antimilitarista, els dos ferments de descomposició que són el vehicle de totes les idees revolucionàries. Em penedeixo de no haver tingut l'atrevidament de demanar autorització per copiar la part política d'aquesta carta. El lector arribaria, després de llegir-la, a la mateixa conclusió que jo; hi ha, en una gran part d'opinió, en els segments burgesos, una gran zona completament infectada. Si fos possible un daltabaix a Espanya, no ensenyaria la causa principal els socialistes, ni el reduldissim nombre de comunistes: en tindrien la culpa aquells que, davant d'un esdevenidor incert, es limiten, amb un lleuger arronsament d'espalles, a dir que ells no tenen res per pen-

cre. Aquests elements són els més catàstròfics, els més subversius.

Aquesta obra d'intoxicació del país ha estat la feina feta durant quatre anys per la premsa d'esquerres. Amb una inconsciència que fa feredat, han coincidit en aquesta tasca els periòdics esquerrians de tots els matíscs. Per un snobisme imbècil, periòdics com "La Rambla", per no citar sinó el més tipic s'han permès de fer l'apologia sistemàtica dels Soviets. I, sense cap mena d'excepció, tota la premsa esquerriana militava en el front únic antireligiós i antimilitarista. Qualsevol que s'aturi una estona en algun quiosc de periòdics haurà de conoure que és impossible que aquest país vagi bé. N'ha desaparegut una gran part de la premsa extremista indígena, n'ha desaparegut, adhuc, "L'Humanité", de París, però encara estan plens de llitäres de propaganda comunista, i els veieu empastes de pornografia amb pretensions d'artística. Es impossible que aquesta enorme quantitat de material per al nodriment de l'esperit no produexi la intoxiciació de zones populars vastíssimes.

La desintoxicació del poble no ha d'ésser una obra d'una temporada, ni pot ésser confiada a lleis d'excepció. Ha d'ésser una tasca que ha d'obeir a un pensament sistemàtic, a un pla calculat en fred i executat amb rigor. Cal prescindir definitivament de la teoria liberal que distingeix entre la propaganda i els fets, que tolera

l'excitació a la revolta i punyeix el rebel, que respecta el pensament inducтор i castiga el braç executor. En un país de primaris i de caps calents com aquest, es necessari adoptar mesures encaminades a posar un fre a la propaganda revolucionària oral o escrita. La teoria liberal ha fallat, ens ha esclatat a la mà com una bomba. L'experiment està fet, i no és desitjable sofrir-ne un altre. Si hi ha una dictadura imprescindible és la de les brigades sanitaries, a les quals hom encarregui la persecució del contraban de tòxics morals.

ANUEL BRUNET

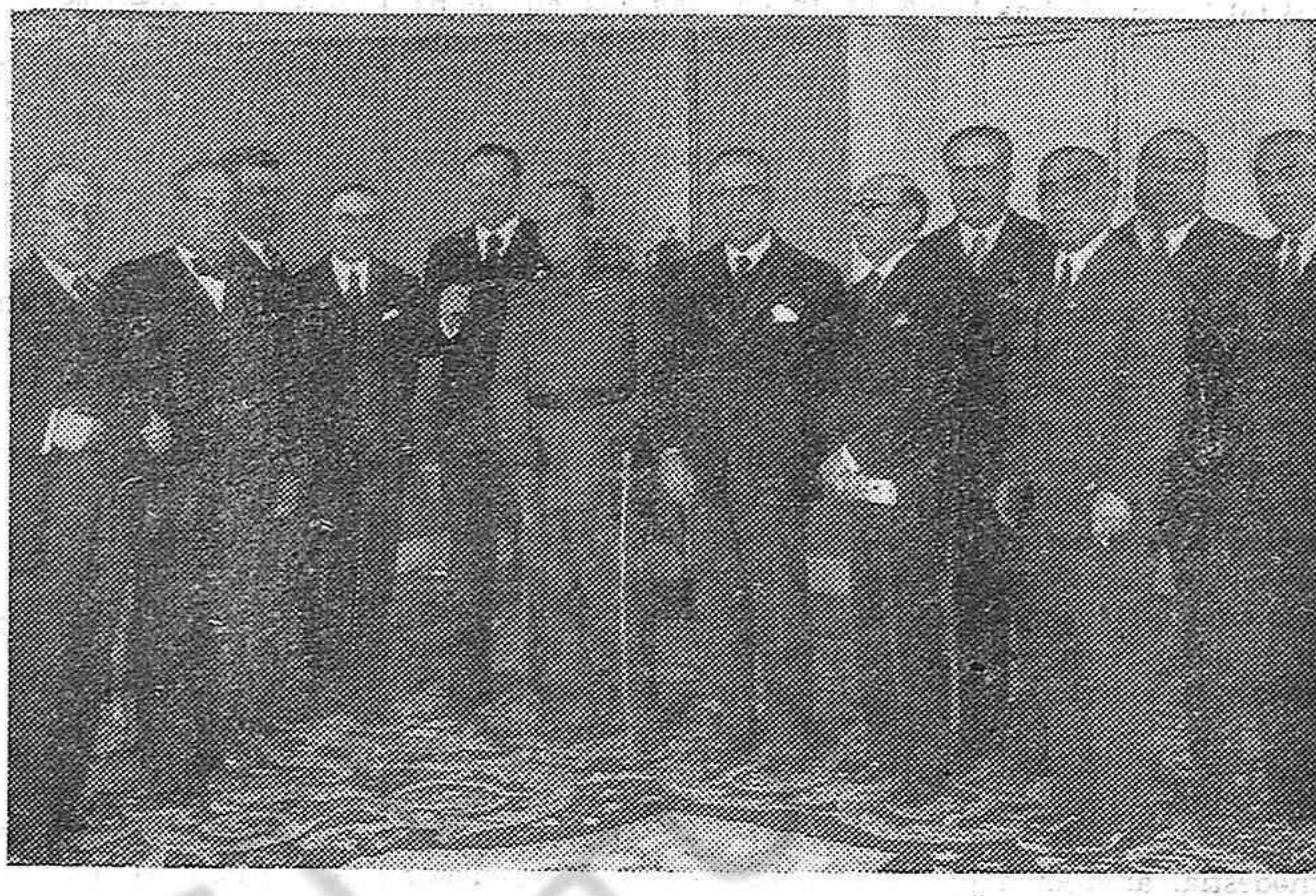
UNA IMAGEN DE LA LUNA

Express-Foto.

El astrónomo americano Roger Hayward (a la izquierda) se está ocupando actualmente de moldear en Plastilin, una enorme reproducción de la luna copiando fielmente sus observaciones telescopicas. Meses y meses de observación y de cálculos de medición, serán necesarios hasta tanto este trabajo no quede totalmente terminado.

El general López Ochoa en Madrid

(Express Foto)
El general López Ochoa, jefe de las operaciones en Asturias, que ha venido a Madrid a informar ante la comisión ministerial. Aquí lo vemos con los ministros que lo recibieron ayer en la Presidencia del Consejo.

COMENTARIO

El edificio de la Audiencia

Queremos insistir hoy sobre este tema, que juzgamos de interés. El edificio destinado a Audiencia es impróprio de la misión que en el mismo se lleva a cabo.

No es ya solamente la inseguridad del edificio, su aspecto tristón y tétrico y el peligro que ofrece para los que lo frecuentan lo que requiere la rápida construcción de otro edificio, sino hasta el respeto, y la consideración que inspiran la administración de la justicia.

Un caserón como el actual, destetelado, escaso de dependencias y mal acondicionado, pese a los esfuerzos que han hecho todos los presidentes que han actuado allí y de una manera especial el Sr. Tarrer, no desperta en el espíritu una sensación de grandeza y de confianza.

Nadie puede sustraerse al efecto que en su ánimo puede producir la buena o mala presentación externa de una cosa.

Es preciso, pues, redoblar los esfuerzos y las gestiones que ya inició en otro tiempo el Sr. Tarrer, para conseguir la construcción de un edificio para Audiencia.

Es más; nos permitimos llamar la atención a los diputados de la circunscripción y al gestor de nuestro Ayuntamiento para que tomen este asunto con el máximo interés.

INQUIETO.

NOTICIARIO BREVE

Se teme por la vida del Gobierno

Los socialistas contra el Gobierno.

Los paraguayos maltratan a los pioneros.

Crisis en Egipto.

El Papa habla a los médicos.

Gembes se entrevista con Musolini. La prensa italiana saluda con afecto la llegada de Gomboyes.

Parece que a fines de la semana próxima se verificará la vista contra los consejeros de la Cenralidad.

Los diputados serán juzgados por tribunales militares excepto los señores Bello y Azaña.

El comandante Doval en Madrid.

Se ha hecho público en Madrid el propósito de formar un gran blo-

que de derechas no republicanas.

La "Gaceta" publica una re-cusitoria contra Badía.

Leroux señala al Sr. Gil Ro-bles como su sucesor.

Se aprueba la proposición de confianza por 233 votos; solo votan en contra los tradicionalistas y Re-novación Española.

Ha fallecido el Obispo de Oviedo, nueva víctima de la revolución.

Frórroga de treinta días del Estado de guerra.

Han sido ejecutados en Gijón y en León los sentenciados a la últi-ma pena, habiendo recibido los Santos Sacramentos el de Gijón.

Ha fracasado la huelga general anunciada.

El "Lenin" español, resulta un manso cordero, ya que asegura que no ha tomado parte en la revolu-ción. ¡Palomita sin hielo...!

Solemnies funerales en la Catedral

Accediendo a la petición de un numeroso grupo de señoras, a la que se han adherido varias entida-des de nuestra capital, el próximo sábado se celebrarán en nuestro templo metropolitano solemnies fu-nerales en sufragio de los difun-tos, que murieron víctimas en los tristes sucesos acaecidos últi-mamente en nuestra patria.

Según nuestras noticias, se pre-tende dar el mayor esplendor a di-cho acto, al igual que se ha hecho en otras ciudades, siendo de esperar que los tarraconenses tambié-sabrán corresponder esta vez a sus buenas tradiciones en análogos ca-sos.

En ediciones posteriores daremos detalles más concretos.

EPISTOLARI

GRANADA

LOS KARMENES - LA VERGE

VIII

Car amic; jo que ja havia sentit parlar, sobretot en poesia, dels kàrmenes de Granada, m'habia fet una il·lusió un xic irreal de lo que ells són, no vull dir amb això, que hagués soferit una mena de desencís. quan aquell matí vas portar-nu a desdijunar, no, però tot plegat no eren com jo me els havia imaginat, però si tal i com, els havia llegit, i em va plaire molt el sujornar-hi, tot gaudint de la bellesa d'aquella exuberant flora, i fruit d'aquell flaire encisador i agradable. Aquelles columnes d'abastre, i aquells jardins petitets i coquetons curulls de flors, eren tota una expressió de la formosor incomparable d'aquell kàrmen, al que tan amablement varem ésser convidats, aquella casa-jardí tan originalment distribuïda, era completament diferent a les que havia vist fins ara, i això em va portar a la conclusió, de que efectivament, los kàrmenes sols eren a Granada, tan bells i tan formosos com els que han cantat els seus poetes i trobadors.

Després d'abandonar el kàrmen d'aquell amable senyor i amic, quai nom no mento, per por de ferir la seva modestia, anàrem a visitar la Verge Patrona de Granada, que ho es la Verge de les Angusties. Tot era bell, tot era correnedor a Granada, però res m'havia produït tan fonda i intensa impressió com quan tot caminant ens dirigíem devers la Capella de la Verge, una mena de calfret se m'ensenyorejava de mon cor i veia totes les coses tan empitites que fins tu vas notar-ho en la meva conversa, i amablement em vares fer l'història de la Verge formosa i venerada, qui simultaniament anava templant el meu esperit, situant-me en el verdader punt comparatiu; tot era igual, bell, formós, únic, era la Verge la que estava per sobre tot i regnava amorosament als seus fills de Granada.

L'església on es venera la Verge, no es de dimensions massa grans, però es tan bella i bonica, tan acongojadora, que en aquella immensitat de marbres i de pintures thi trobes bé parlant amb la Mare amorosa, en aquella dolça penombra, sents ràviure en ton cor unes suaus impressions i els ulls fins s'humitejen invocant l'auxili i protecció de la Mare amorosissima. Vas gestionar que poguessis pujar al cambril de la Verge, cosa que ens va ésser concedida i potser ara que ting de donar-te la meva impressió de lo que vaig veure. fóra millor que emmudis la meva pluma, perque ting la seguretat que aquesta no respondrà a la vissió formosa que viu en mon pensament, i creu de debò, que no voldria, per un compliment, desfer l'encant que he volgut servir d'aquella visita.

Pujant per el lateral dret, s'hi veu lluir el marbre Macael de Sierra Elvira, província d'Almeria, amb unes incrustacions de filets d'argent i pesses i d'ivori que el fan una cosa admirable i formosa, les parets i l'arquit són totes una pintura magnífica, que representa la tida de la Santíssima Verge, obra mestra i incomparable dels deixebles de Cano i Boca Negra, lo que es propiament el cambril, es d'una preciositat tan gran, que hom veient-se tan aprop de la Mare celestial, es creu transportat al propi Cel, als peus de la Reina i Senyora. Quin alard de riquesa, i quina majestuositat d'art s'hi admira en aquell sublim recinte.

Agenollat, contemplava extasiat a la Verge Dolorosa, aguantant a sén Fill mort al peu de la Creu redemptora. Quina escultura mes real, mes preciosa; quina divinitat d'expressió, semblava talment, i així ho afirman variis autors d'aquesta invicta Granada, que haugés estat tallada per mans angles.

liques, te tanca expressió aquell formós rostre, que les llàgrimes s'enterben la vista devant el dolor de la Mare, i la pregaria brolla espontània, demanant consols a nostres angústies i dolors, ditxosos la gent d'aquest poble que tenen una Mare com la de les Angusties, tan bona i miraculosa, i hom al contemplar l'immena fe que hi tenen tots els ciutadans, s'endú l'impressió de que Granada, es un poble viu que camina devers la prosperitat i la grandesa, sota el guiatge amatent d'aquella Mare amorosissima.

El lateral esquerre es completaument igual al dret amb la sola variant que els dibuixos magistralment ben fets, representen la vida i mort de Nostre Senyor Jesucrist. S'apaguen els llums, i queda l'església en una amorosa quietut, la llàntia, dóna una flama tremolosa, i el seu reflexe, va al rostre formós de la Verge que adquireix tonalitats de reial i efectiva expressió; vas caminant, i els ulls encar en resisteixen a deixar l'esguard amorós de la Mare de les Angusties; al passar el llindar, vaig tindre d'agafar un paper i deixar escrit a la Mare tot el meu amor i veneració, tu no el pogueres llegir perquè era tard, però ara ho podrás fer, i et prego no m'en facis retret. Sota una de les faroles de la Carrera del Genil varem esguardar per Carrera volta el conjunt de l'església, i els ulls encar sembla que contemplessin aquell rostre tan humil i estimat que restava clos en el seu recinte.

A LA VERGE DE LES ANGUSTIES

La Verge en son Cambril,
vetlla trista i afligida,
el son etern del seu Fill,
que per tots donà sa vida.

Recull del Fill, el dolç cos,
en la Creu abandonada.
Qui visqués en son redós!
Qui li portés l'alènada!

Cercles, per tot un consol,
Mare angoixosa, estimada,
Ton Fill mort en el llençol.
Ma maldat, quant t'ha costada!

Piega per mi des del Cel.
Mare meva, dolça aimada,
Fes-me a ton amor fidel
Feina i Mare de Granada.

Granada es desvetlla en un dematinet alegre i jovial, les campanes de les esglésies hi posen la seva nota de color, i l'eco arriba a mon cor com un adeu al meu comiat; la vega s'enriola al bés del s. i al lluny, el clos enorme de l'Aïhambra s'endiumenja en espera de nous visitants. El tren va fent la seva via, insensible a l'angoixa que aplacara a mon cor, i allí en el fons d'aquell departament, que abraixea com una presó en marxa, m'entrengue per complert al record agradois de les hores passades, la meva pensa va teixint una història, l'enfilall d'idees brollen com per art d'encantament, mentres el tren va devorant quilometres i més quilometres, fins que ja s'ha perdut al lluny Granada, però el record de la Verge em segueix, i veig en el Cel brillar un punt que admiro i contemplo com la benedicció maternal d'aquella Mare amorosissima.

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

Laxofrutina?

Es un delicioso azúcar de frutas.

LABORATORIOS ORNOSA
REUS

Las informaciones tendenciosas

El presbitero, don Angel de la Fuente ha dirigido al director de "Estampa" la siguiente carta relativa a los sucesos de Asturias:

"Señor director de "Estampa", Madrid.

Muy señor mío: Con pena, más que con indignación, he leído en su revista del 27 la crónica de su enviado especial a Asturias, don Federico Goya.

Con pena, sí, de ver la frialdad con que este señor resume su visita a estas cuencas mineras diciendo: "Pues nada... Entré por Campomanes, subí hasta Oviedo, me desvíe al valle de Langreo... y nada."

Dejo al señor Goya la responsabilidad de su información tan inexacta como cruel en su superficialidad. Pero permítame, señor director, que la complete, como testigo de vista e informado a conciencia por lo que se refiere a las cuencas de Mieres, Turón y Aller, con la suerte corrida por amigos míos queridos y compañeros de ministerio.

Si el informador hubiera estado en Moredo habría visto acribillado a los balaos y destrozado por la dinamita el Centro Católico Obrero, donde tan bravamente se defendió Vicente Madera con 25 compañeros casi un día entero con una docena de escopetas. Allí le habrían dado cuenta de la muerte de cuatro valientes obreros, que no pudieron o no acertaron a escaparse con los demás, y del cobarde asesinato del párroco, el buenísimo don Tomás, cuando buscaba refugio en una casa obrera en su huida durante la noche.

Si el enviado especial se hubiera quedado en Valdecuna, le habrían enseñado el lugar donde fué muerto a tiros a la vista de sus familiares, el párroco don Manuel Lobato.

Si hubiera estado en Loredo, habría visto la tumba de nuestro párroco de La Rebolla, don Luciano Fernández, acoñado fieramente en el monte como una alimaña, conducido hasta el cementerio en

terrible Vía Crucis y obligado a cavar su fosa cuando apenas si podía tenerse en pie. Lo que sintieron a la exhumación de su cadáver pueden dar testimonio de cómo se iba a espaldas, ennegrida con los golpes de los fusiles de sus verdugos. Si se hubiese subido en Olloniego habría escuchado el relato del martirio del párroco don Joaquín y de las atrocidades sin nombre cometidas con su cadáver.

Para qué detenernos en describir iglesias profanadas, destrozadas y aun destruidas por el fuego, como la de La Folquerá? ¿Qué importancia tienen al lado de lo referido las penalidades y amarguras de los que han buscado su salvación en la huida a los montes, o las de los que hemos estado prisioneros y condenados a muerte, hasta con la fosa preparada?

Yo le invito a usted, señor director, a comprobar personalmente sobre el terreno la exactitud de cuanto le digo, y a medir la responsabilidad de la Prensa, que año tras año ha envenenado y enloquecido a estas pobres gentes obreras, entre las que conozco tantas buenísimas personas, algunas de mejor suerte, bien seguro de que su conciencia de hombre honrado no le permitirá repetir frívolamente como su enviado especial: "Pues nada... y nada..."

FIIATE, LECTOR

...en que Royo Vilanova está de broma;

...en que aun no hemos salido de una tormenta y la F. A. I. amenaza con otra;

...en que se ha comprobado que los cañones granáticos pueden contribuir a evitar el pedrisco;

...en que "Diari" sale en defensa del Museo;

...en que estamos conformes con sus teorías, aun cuando lo estariamos más, si no se hubiese explotado la sala de Poblet en tiempos del Sr. Lloret;

...en que...

Efemérides revolucionarias

En las zonas de Barruelo y Guardo, quedan doscientos niños abandonados.

Son asesinados en Sama siete Hermanos de la Doctrina Cristiana.

El edificio de la Audiencia de Oviedo, quemado por los revolucionarios, era el antiguo Palacio de Camposagrado. Contenia un archivo con documentos en gran número, de mucho interés histórico, filológico y paleográfico, entre ellos, las donaciones de Ordoña I, Bermudo III, Alfonso VII, Enrique de Trastamara, códigos de privilegios de la región, etc.

El Archivo de la Catedral, víctima del fuego de los rebeldes, era el de mayor valor histórico de Oviedo. Los códices, diplomas y dipticos constituyan una verdadera riqueza histórica para Asturias.

La Universidad de Oviedo, incendiada y volada con dinamita, contenía Biblioteca, Archivo e Iconoteca de sumo valor histórico. La Biblioteca, que contenía 200.000 volúmenes, era una de las más valiosas separados a culatazos.

El ingeniero señor Araujo fué fusilado, en Ciaño, delante de su esposa e hijos, que permanecieron abrazados a él, y de quien fueron

de España. Había ejemplares rarísimos. También laboratorios modernísimos. En la Icomoteca había cuadros como el de San Francisco, de Zurbarán; San Jerónimo, de Ribera; San Antonio, de Herrera el Viejo, etc.

En Mieres, después de una verdadera caza por los campos, son asesinados dos Hermanos Pasionistas.

El Padre Tomás Ballarés, Paúl, navarro, es asesinado en Oviedo con cinco seminaristas.

Han sido muertos por los rebeldes diecisiete empleados de las Herrerías del Turón y su ingeniero-director, don Rafael del Riego, a quien además arrancaron los ojos.

El ingeniero señor Araujo fué fusilado, en Ciaño, delante de su esposa e hijos, que permanecieron abrazados a él, y de quien fueron

Angel de la Puente Careaga, Presbítero.

Fábrica de Mieres, 30-X-1934.

¿GALLOS?

Usando solo tres días el patento

UNGUENTO MAGICO

desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes: 1'60 pesetas
FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5. -- Madrid.

L'ARGENTINA

PLAÇA DE PRIM

REUS

MAGATZEMS DE TEIXITS i NOVETATS

Liquidem totes les existències amb grans descomptes per reforma del negoci

Rebem les novetats per la propera temporada, així com també Gèneres de punt, Flàssades de llana i cotó, Edredons i tota mena d'articles d'hivern, que també venem amb grans descomptes

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

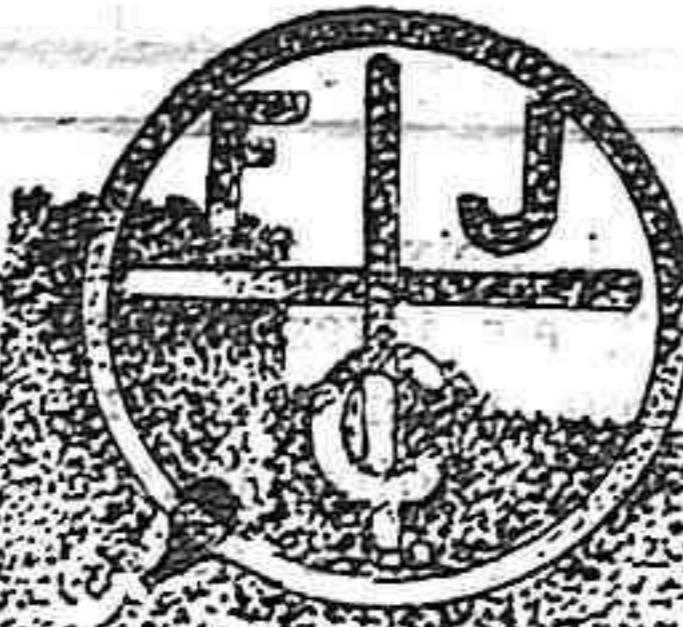
Os purgais ya con

FRITZ LEIVA

GRANDES y PEQUEÑOS

Os purgais ya con

</div

1931 - 1932 - 1933
1934 - 1935 - 1936
1937 - 1938 - 1939
1940 - 1941 - 1942
1943 - 1944 - 1945
1946 - 1947 - 1948
1949 - 1950 - 1951
1952 - 1953 - 1954
1955 - 1956 - 1957
1958 - 1959 - 1960
1961 - 1962 - 1963
1964 - 1965 - 1966
1967 - 1968 - 1969
1970 - 1971 - 1972
1973 - 1974 - 1975
1976 - 1977 - 1978
1979 - 1980 - 1981
1982 - 1983 - 1984
1985 - 1986 - 1987
1988 - 1989 - 1990
1991 - 1992 - 1993
1994 - 1995 - 1996
1997 - 1998 - 1999
2000 - 2001 - 2002
2003 - 2004 - 2005
2006 - 2007 - 2008
2009 - 2010 - 2011
2012 - 2013 - 2014
2015 - 2016 - 2017
2018 - 2019 - 2020
2021 - 2022 - 2023

Núm. 11

DIJOUS, 8 Novembre 1934

Redacció i Administració, Armanyà, 11, baixos, TARRAGONA

Suplement de "LA CRUZ"

L'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe d'Oviedo, Consiliari General d'Acció Catòlica, ha mort; al cel sigui.

El Consell Diocesà, prega a tots els fejocistes de la Diòcesi que'l tinguin present en les seves oracions

Amics, pensem en la joventut

Amic lector, escolteu el nostre clam.

Us oferim una fulla plena de reculls sobre un tema candent que ha assaltat irresistiblement tota persona mitjanament observadora i no pot deixar de preocupar ningú. En depèn el pervindre de la Pàtria no menys que el de la religió; la pau o la lluita constant, dins dels nostres pobles, dins de les mateixes famílies; l'elevació de la nostra gent o el seu embrutiment i degradació; segons la actitud que en definitiva adopti la generació present els nostres fills formaran un poble civilitzat o bé constituiran una tribu de salvatges. Ho heu endavant? Plantegem el problema de la nostra joventut a la llum sinistra dels tràgics i vergonyosos esdeveniments ocorreguts la nit, en molts sentiments obscurs, del 6 al 7 del mes passat.

Llegiu i constateu qui havia de fer la revolució era la joventut. Joves de 15 anys manejavaen criminalment el fusell. Una llarga llista de ferits auxiliats al Clínic només en portava dos o tres majors de 35 anys. La joventut volia fer una revolució.

I la joventut feia una revolució antireligiosa, antipatriòtica, antisocial. La força motriu d'aquella joventut no era un ideal, era un sentiment, era l'odi. Odi a coses i persones sagrades; odi a persones i institucions que representessin una garantia o una esperança pels valors patris, pels valors socials; odi a la justícia, odi a la llibertat... I fora de l'odi, res més empenyia els tristament famosos forasenyats que tacaren les pàgines de la nostra història nacional i religiosa amb un gorgot lleig i gros, negre d'incultura, vermell de sang, barreja repugnant i fètida que farà girar la cara a les generacions futures, ja que no la fa caure de vergonya a la generació present.

Es creien, pobres companys de joventut, vilment mercadejats!, un colós terrible i temible, potents per doblegar els destins d'un poble amb braç herculi. Però van caure retuts amb gran soroll de ferramenta. Fins aquí el fet que tots sabeu i lamenteu.

Què'n serà ara d'aquesta joventut? La creieu revenint del seu error? Penitent de les seves culpes? Què farà aquesta joventut? Fressarà nou viaranys de millo's aventures?, o reemprendrà altra volta el camí de les ocultes barrancades de la conspiració, de la revolta? Alçarà el braç suplicant o l'alçarà novament ameneçador? Ah! que no és ella sola a triar-se el seu destí! Això ens preocupa.

Llegiu, amic, si us plau, encuriosit per tants interrogants les consideracions que us brindem i penseu en la redempció de la nostra dilecta joventut foravida.

Fixeu-vos com totes les forces del mal s'esforcen per arrabassar-nos la joventut sana que'ns queda, i com persisteixen retentint ia que ja se'n feu escàpola. Són les formes socials o antisocials del comunisme i l'anarquisme; són les formes polítiques d'un neopagansme integral; és la immoralitat i el vici que treballen, separadament ben organitzats i de conjunt tacitament coordinats per tal de no deixar sà ni un sol dels nostres joves. Els fins que particularment intenten uns són molt distints dels que persegueixen els altres; els mitjans però són els mateixos: corrompe la nostra joventut. I tots diem el mateix; ells la coordinació d'esforços mai l'han predicada i sempre l'han practicada, motiu pel qual llurs treballs són de gran eficàcia. No fóra trist que aquesta felic i eficacisima coordinació nosaltres la prediquem i només ells la practiquessin? En nom dels nostres 20 anys i com un clam de socors ho volem fer sentir a tots els catòlics, perquè la joventut necessita de l'escalf de tots. Preccueu-vos de la joventut! Penseu en les formes d'eficàcia que reclamen les condicions i els temps nostres i del nostre poble, per tal d'arribar a temps a salvar la joventut, que es balançea a la vora de l'abism. Ajudeu-nos a fer una acció catòlica de la joventut de fets i realitats.

N'hem perdiut massa de temps! Hi ha colles ingents de joves que si coneixien la llum hi veurien clar; hi ha turbes d'obrers que patteixen una fam de justícia insaciada fins ara i que no suspiren per altra cosa que per veure punter el dia en què resplendirà el sol de la justícia social; hi ha colles d'estudiants que esbadanarién amb gran goig de la seva ànima les portes de la intel·ligència a les veritats religioses, si en coneixien la sublimitat, la profunditat, la transcendència, i aquests milers d'obrers i aquests milers d'estudiants, i aquests milers de joves que foren entusiasmistes defensors i propagadors de les cristianes idees salvadores cristianes si no ens decidim tots a una acció EFICAC per conquerir-los seran els nostres més terribles adversaris del dia de demà, per perdicí d'ells, i de tot el poble.

En nom de la joventut que perilla i en nom d'una joventut que es perd us hò diem: sigueu-nos exigents, però no ens siguieu indiferents. Us agrairem l'exigència; no us perdonarem la indiferència. Ni la Pàtria us la perdonarà. Ni el mateix Déu us la dissimularà.

Amics, lectors, penseu en la joventut. Ajudeu-nos en les tasques

La formació cristiana de les nostres joventuts

Remarcà adoloridament "Catalunya Social" que un dels espectacles més depriments que hom podia contemplar durant els passats esdeveniments revolucionaris era el d'aquests milers de joves amb l'arma al coll pels carrers de Barcelona. Allò era signe d'una afició a la violència o mostra de buider intel·lectual i moral d'extremidor perspectives per a l'esdevenidor de Catalunya, la qual va correr greu perill d'ésser llançada als braços del sovietsme o de l'anarquia. I a continuació afegeix:

"El propi espectacle ens faria reflexionar sobre nòstres responsabilitats, per omisió, en la formació d'aquestes joventuts carregades d'armes, de les armes materials de la guerra i de les armes espirituals de la violència com a norma i de la manca d'espiritu cristian com a orient. I ens demanarem: hem fet tots els catòlics el que caldría per evitar aquest espectacle de les nostres joventuts capolades en el que hi ha en ells de més alt i de més noble? Amb quines institucions de cultura cristiana hem procurat enllairar l'ànim d'aquestes joventuts? Quan han trobat entre nosaltres aquell recès amable d'espiritu cristian que només a través d'institucions de cultura, de formació moral i fins d'esport, es procura constituir a tots els paisos del món per evitar la desviació i caiguda de la seva vida?

Tenim la tasca la cultura molt

tes! Tenim fe en el nostre poble. El creiem capaç de la gran gesta de vore's a si mateix, de guarir les seves tares tradicionals, de superar-se, de presentar-se major èxit, correcte i preparat, en el gran concert dels pobles hispànics, i per el de tots els pobles que van a l'avancada de la civilització.

Som optimistes precisament perquè vivim constantment entre joves, i amb ells treballem, i amb ells lluitem, i som testimonis directes de l'idealisme sa i constructiu que és la norma del seu viure, que és el sant i seny de la seva actuació present i dels seus somnis d'actuació futura. Som optimistes perquè vivim entre els joves de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

L'educació de les nostres joventuts no es pot fer sense un organ adequat. L'escola, nostra fins fa poc, no ha bastat. Cal l'organització de joventut, viva, dinàmica, idealista, amarada de sentit religiós i social, àgil de moviments, que desperti entusiasmes, que susciti vocacions d'accio, que formi caps i enquadri masses de joves, lluny de les passions polítiques, en un pla serenament educatiu, d'estudi i assimilació dels als ideals de Déu i Pàtria.

Ara hem de cridar ben alt, perquè tothom ho senti, que aquest organ ja existeix. Es la Federació ja esmentada de Joves Cristians. Amb tres anys d'actuació ha enrotllat 12.000 joves en els seus rengles, que cada dia augmenten, per bé que lentament, com en tots els moviments duradors, i cada dia es perfeccionen en el culte als ideals collectius.

Aquest organ de redempció de la joventut catalana ja existeix! Però és jove, i té l'empenta salvadora de les renovacions totalitaris i definitives; però es veu entorpit en el seu camí ascendent per la falta de mitjans econòmics. Els joves no són rics. Tenen capacitat i rectitud i entusiasme i abnegació; però no tenen pessetes. Ecls manquen pessetes.

Tots els qui us preocupeu dels destins del nostre poble; tots els qui ploreu les seves desfetes i glàties per assegurar la pau i la col·laboració social, garantia de progrés i benestar; tots els qui voleu una Catalunya cristiana, honrada, culta... penseu en la gran esperança de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. I si podeu, i no sou joves per venir personalment als seus rengles, cuiteu a aportar a les seves tasques l'ajut del vostre diners i de la vostra simpatia. Regueu generosament al gran arbre de la pàtria futura. No sigueu avars, que la vostra avàrgia es giraria un dia contra vosaltres. La Federació està en marxa vers la reconquesta espiritual de la joventut de Catalunya. Té ja belles gestes realitzades que són una penyora de les que pot realitzar. Per dur-les a terme és que us demana el vostre ajut. No desou la veu dels joves que són l'esperança de la pàtria.

ALBERT BONET. Prev.

La joventut en la revolta i en l'esdevenidor de Catalunya

Tots els qui han seguit els llàstims fets de la darrera revolta que ha tancat grotescament amb estígmes de bárbara incapacitat la nostra dignitat de catalans, han pogut adonar-se de la importància del paper que en el seu desplegament ha exercit la joventut.

Els joves l'han preparada, l'han imposada, l'han dirigit. I si deixem de banda les explosions anàrquiques del camp, podem dir que els joves l'han executada. Tots hem vist, durant unes hores tràgiques la ciutat presa militarment per esquadrins de joventut amb el fusell a la mà, per joves molts d'ells jovellissims, de setze a vint anys escassos de casa seva, empesos irrefrenables per la follia de la violència redemptora.

Aquests joves han estat vencuts. Ho han estat molts d'ells per la vor, abans de combatre. Però tant se val! Que ningú no es faci illusions. Creieu que ha estat vençut el microbi de l'ideal de revolta que portaven dintre i que era el que els movia i els feia allistar-se com a voluntaris al que creien, cànclidament, l'exèrcit de la llibertat? Les armes no el matem aquest microbi: sovint, a la llarga, el fecunden i multipliquen.

Aquest problema que, a part del tractament excepcional d'urgència, es el més greu dins les perspectives socials i polítiques del país, és un problema d'educació, de formació, de transformació de la mentalitat de la joventut, d'espiritualització dels seus valors, d'infusió d'un sentit ètic-religiós a les seves expansions, i un sentit de responsabilitat a les seves ambicions d'actuació col·lectiva.

Aquest problema, té solució? Això equival a preguntar si la present crisi té remei (no passatger, sinó definitiu), si el nostre poble pot salvar-se... I bé, som optimis-

El que cal a la joventut

Asserentat l'esperit després dels tràgics dies vistuts, parada la reacció natural que fa que cadascú es manifesti segons el seu temperament, es hora de treure el profit màxim de la terrible il·lisió; els uns reconeixent el seu error gravíssim i els altres començant la gran croada de reconquesta espiritual. Per què el que cal essencialment és això. Repetidament des d'aquestes planes s'ha fet aquesta afirmació. No és possible una vida normal de pau i de respecte, no és ni tan sois tolerable parlar d'una ordenació social justa, sense el desig sincer d'aquella pau d'esperit que equilibra la sensibilitat dels homes i els allunya de tots els excessos i de totes les demagògies. I a la pacificació amb la realització de les doctrines de l'Església.

En realitat, ara toquen les conseqüències d'haver neglidit la cosa més important. Hem abocat la joventut a una lluita política, sense preocupar-nos de la seva prèvia formació. I la joventut, ofrena de convicions, s'ha trobat sense defenses, lliurada al joc del demagog i del mal intencionat, que l'han convertida en joguina de les seves concupiscències. Aquella corrua de joves desfilant pels carrers de Barcelona, és el resultat funest, tràgic, d'aquesta política. El jove fàcilment es deixa arrossagar per tota acció heroica o aparentment heroica. El que cal és ensenyar a la nostra joventut on és el veritable heroisme. El que cal és arribar a firmar d'una manera tal el seu esperit que, sentint-ne tota la dignitat, no es doni plenament sino a un ideal transparent, de pureza immaculada. Aquella corrua de joves armats, són una vergonya, no solament per aquells que jugaren pèrfidament amb la seva joventut sinó, encara, per als altres, que no es preocuparen mai de donar un contingut seriós i elevat a la seva vida de cada dia. L'esport, la gimnàstica, és un alicent interessant, és una cosa aconsellable, és fins i tot necessari, situats en un pla de formació integral. La cultura, els coneixements, l'estudi, és una cosa essencial. Tot el que es faci, tot el que ha fet en aquest sentit, és llo-

ble i convenient; però tot plegat no passa d'un mitjà, el mitjà més just per a fer d'aquell jove un bon atleta, un excellent arquitecte, un cícer artífex en el seu ofici. Falta, però, el primordial. Falta el contingut de l'esperit, perquè el jove pugui orientar la seva vida utilitzant tots aquells mitjans admirables pel camí dreturer del bé. Falta la sal i el pebre, que en l'home es el caràcter i el temperament, i que, en definitiva, faran d'aquell excellent metge o formidable arquitecte, un home, simplement un home, socialment aprofitable o perillós. I obtenir això és la feina de tots. Perquè en el temperament del jove, influixen, d'una manera enorme, les coses externes. D'aquí la importància del cinema, sobretot la de l'ambient. I si l'ambient és dissolvent moralment i socialment parlant; si l'exemple dels que volten la vida del jove és una insinceritat contínua; si no es fa cas de tal pel·lícula provocativa, o de tal libre excessivament atrevit; si sembla natural el luxe més desenfrenat i es nega el pa i la sal al desvalgut; si es negligeixen preceptes i preceptes de l'Església com una cosa normal, l'esperit del jove arribarà a perdre la noció del valor de les coses i ho situarà tot en un pla purament convencional. I d'aquí a la desorientació, no hi ha res que un pas. Llavors les qualitats de l'adolescent, la seva audàcia, la seva gosadia, la mateixa noblesa dels seus anys, estan a mercè del primer aprofitat, del primer d'indústria que encerti a fer vibrar les fibres d'aquell esperit convertit en joguina, com ha succeït recentment, de tots els materialistes i de totes les concupiscències. Tant de bo els fets esdevinguts servissin de llíó, i, una vegada per sempre, la veu clara i precisa de l'Església fos escoltada i seguida per tothom.

Perquè el més tràgic de l'esdevingut és la demostració palesa de l'esperit d'odi que hi ha en una gran part dels ciutadans nostres. A Catalunya, a la ciutat i al camp una onada d'odi ha enllotat totes les consciències. La insinceritat de procediments, la desleialtat, la

lliuita de classes, ha imposat el seu seu credo funest. Un bloc enfront d'un altre bloc. I a l'odi i a la violència, no pot contestar-se mai amb la violència i amb l'odi. La violència no enfonsa pas l'odi, sinó que l'exaspera. Seguir aquest camí fóra una cosa tan absurdament, que es portaria fatalment a un carro sense altra eixida possible que el caos i l'anarquia. Per això és l'enemic de l'Església, el socialisme marxista, el defensor entusiasta de la lluita de classes. Per això l'Església assenyala de temps l'únic remei possible: renunciar a l'odi aliunyar la violència. Per això va dient de segles: "Estimeuvs els uns als altres", i en els altres compren els nostres mateixos enemics.

O, si l'esdevingut fos una il·lisió profitosa! Si caigués, d'una vegada per sempre, la bena que entra-hoix els ulls de tanta gent, fins de tanta gent de bé! Crisi de dignitat? crisi de caràcter? En realitat, l'única la veritable crisi, és crisi de cristianisme sincerament sentit i es-crupolosament practicat. Els sofriments de tants ministres de Déu, martiritzats per glòria seva el sofriment agut d'aquell Crist afusellat, no són prou per afegir la fe dels sacerdots lliurats, ara més que mai, a les tasques zelosíssimes del seu apostolat. Res no és prou per a fer plegar els braços de Crist jacent, que els allarga generosament per encabrir en la seva abraçada amorsa tots els homes. Els fets esdevinguts han de servir per a convertir el nostre cristianisme en una cosa viva, que es plasmi, pràcticament, en cada un dels actes de la nostra vida. Solament així podrem predicar la sinceritat de la nostra doctrina; i això, avui, és una cosa tan important, que gosaria a dir, que d'ella depèn que sigui un fet la nostra victòria final, i que es retrobi el camí de la pau veritable.

Per això una gran part de la nostra joventut ha renovat la seva decisió de començar la gran croada de recristianització. Croada de caritat i amor, de conquesta pam a pam, individu per individu, lluny de la faramalla externa de totes les demagògies, lluny, sobretot, de l'esperit d'odi, amb l'arma única i definitivament eficac de la caritat. I si algun dels nostres intel·lectuals, o d'algú esperit egoista

sorriu i deixa anar la paraula "illisió", els joves sabran respondre-li que volen ésser-ne els seus apòstols decidits, perquè aquesta illisió és l'única cosa capaç de salvar el món.

F. MILLET,

President de la F. J. C. de G.

FEJOCISTES:

Amb organització i disciplina la victòria serà nostra.

Noticiari de la F. J. C.

Les circumstàncies han impedit la celebració de tots els actes preparats.

GRUPS NOUS

St. Pere de Premià.

Avinyó.

Torba.

Les Escaldes.

Sabansa.

Cardedeu.

Ibars d'Urgell.

Riudoms.

La Selva del Camp.

Set fejocistes de 15 a 23 anys del grup Sta. Madrina han ingressat al Seminari de Barcelona per seguir la carrera eclesiàstica.

EL NUNCI DE S. S. BENEEIX ELS FEJOCISTES

Durant l'última visita que el Nunci de S. S., Mons. Tedeschini, feu a la bella ciutat de Sitges, fou visitat per una comissió del grup de la Federació de Joves Cristians de Catalunya en aquella població, la qual li expressà els seus sentiments de filial adhesió.

Mons. Tedeschini agrai la visita dels fejocistes, i els féu ofrena d'un bell retrat seu, i escriví en una làmina blanca, del seu seu pny i lleità, les paraules següents: "Pido a

Dios que bendiga y bandigo yo en nombre de Su Santidad y en nombre mio, a los amados y ejemplares fejocistas de Sitges, que son la más espléndida manifestación de la vida católica y sumamente edificante de esta incomparable ciudad. — 18 de setembre de 1934. Federico Tedeschini, Arzobispo de Lepanto, Nuncio Apostólico."

LA FEDERACIÓ DE JOVES CRISTIANS DE CATALUNYA ES DECLARADA ENTITAT OFICIAL D'ACCIO CATOLICA, A GIRONA

L'últim número del Butlletí Eclesiàtic del Bisbat de Girona porta el reglament pel qual la Federació de Joves Cristians queda constituida en la branca masculina de la Joventut d'Acció Católica oficial del Bisbat de Girona.

VISITA DE S. E. EL SR. BISBE AUXILIAR DE TARRAGONA, A VILABELLA

El dia 19 del passat mes d'octubre tingué lloc a Vilabella (Tarragona), la visita pastoral de S. E. el senyor Bisbe Auxiliar de l'Arxidiòcesi de Tarragona. Els fejocistes, com és natural, portaren un paper interessant en tots els actes celebrats durant l'estada del Dr. Borrás en aquella vila. La quasi totalitat de socis de la Federació fou rebuda amablement en audiència especial per S. E., el qual els encoratjà en la seva tasca proselitista en pro de la formació cristiana de la joventut de la vila. Tots els fejocistes quedaren molt satisfechos de les paraules encoratjadores de l'Excm. Dr. Manuel Borrás.

Católicos, que queréis el trinque de vuestras ideas, no cerrad vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

Después

de escuchar a Rubinstein con el "Superinductancia" Philips 736, las lecciones me forturan la cabeza.

Agent Oficial: Pau Ricomà

Rbla. 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 a, al lado de la Rambla de Cana. Lejos y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Antonio Segú

CORREDOR DE FINCAS

MENDEZ NUÑEZ, 51, bajos Teléfono 748 E y 748 X TARRAGONA

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración

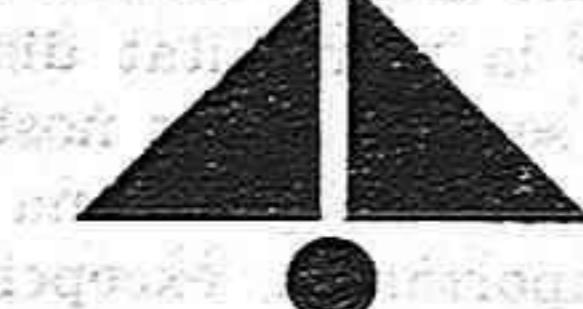
"PROCOMSA", S. A. DE BARCELONA

Delegació de Tarragona: Apodaca, 23 - Telèf. 505

Agent de CAMPSA per a la venda de GAS-OIL, FUEL-OIL DIESEL-OIL i

GAS-BUTANO

GAS NATURAL
NO ES TOXIC
LIQUAT A BAIXA PRESSIO
SENZILLESA

SEGURETAT
NETEDAT
COMODITAT
INCESA INSTANTANIA

pot emprar-se per a

CUINAR
BANY
LLUM
CALEFACCIO

De gran utilitat a

Ciutats, Pobles, Masies apartades, Xalets, etc.

SERVEI A DOMICILI

Tenim representants per a la venda, a tot Catalunya

S'expén en botelles metàl·iques d'un pes brut de 25 quilògrams, les quals poden conectar-se amb un senzill tub de goma als aparells cremadors, que igualment tenim a la venda.

El funcionament dels aparells pot veure's en les nostres oficines

APODACA, 23

on es faciliten, ensemes, tots els detalls sobre consum, preus, etc.

INFORMACION

**DELEGACIÓN
DE HACIENDA**

El señor Delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:
 D. Fulgencio Gonzalez, 118,059'96
 D. Antonio Parera Const. 3,616'75
 S. J. Centro Telégrafos. 2,630'76
 D. G. Niera Gallardo. 2,034'00
 Sr. Adm. Prisión prov. 1,802'35
 D. Victoriano Ruiz M. 1,188'00
 D. Alfredo Casellas N. 1,254'83
 D. J. M. Grau Lapeira. 920'00
 D. Fermín Viladrich S. 876'63
 D. Vicente Feliu Edigio. 481'83
 D. Alfredo Bellota D. 472'50
 Sr. I. Sección Agronómica. 450'00
 D. José Escoda Estivill. 329'00
 D. F. Compte Anguera. 246'75
 Sr. Adm. pral. Correos. 118'45
 D. Juan Molas Sabaté. 98'70

NUVIS

NOTES OFICIOSSES

De la Oficina municipal de Turisme

Procedent de Palma, entrà ahir al nostre port la motonau correu espanyola "Ciudad de Ibiza". Desembarcà dos passatgers.

Es troba novament entre nosaltres el nostre distingit i benvolunt antic el pintor Erwin Hubert, que romandrà a Tarragona fins a últims del presen mes a l'objecte de picparar i celebrar l'Exposició d'obres que ha pintat a Tarragona.

Benvingut.

EL CLIMA DE TARRAGONA
 Referint-se a Tarragona, el calendari científic del clima d'Espanya, assenyalà per a la nostra ciutat durant el mes de novembre un 50 per cent de dies totalment clars, un trenta-cinc de dies nuvolosos, i un quinze de dies coberts. La benignitat del clima, segons el calendari, serà ací molt superior, durant aquest mes, a la resta de Catalunya, adhuc a Palma, i molt superior a la immensa majoria de ciutats espanyoles. Cal remarcar que la costa levantina de la península serà la més afavorida pel temps.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

HOTEL IMPERIAL

Montera, 22 - MADRID
 Teléfonos 21134 y 21135

Este Hotel ofrece al señor viajero toda garantía por su confort trato seriedad y moralidad
 Pensión completa: De 16 a 24 pesetas
 (Se recomienda este Hotel)

NOTAS LOCALES

HORA SANTA

Esta tarde, en la iglesia de la Enseñanza, se celebrará una solemne Hora Santa con sermón e himnos eucarísticos.

Se suplica la asistencia a los señores sacerdotes y adoradores, a los cuales se les facilitará cirio para la reserva.

NUEVOS DETENIDOS

Ayer ingresaron en el buque-cárcel "Manuel Arnús", 13 individuos de Ribarroja, complicados con los sucesos del día 6.

El presidente de la Cámara de Comercio, don Manuel Vilar y el secretario accidental don Antonio Piñat, han visitado a las autoridades con motivo de la elección del primero para el cargo que ocupa.

NUVIS

LA SUSCRIPCION DEL EJERCITO

Los empleados de la Comisaría delegada de orden público de la Generalidad, de los departamentos de Gobernación y Agricultura han entregado un día de haber para la suscripción en favor de las víctimas del deber.

Ja teniu una guia d'estalvi de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya? Si no la teniu demaneu-la avui mateix. Per al vostre petit estalvi.

LAS FUERZAS VIVAS DE REUS

Acompañado por el diputado a Cortes por Tarragona, don Cayetano Vilella, visitó en la mañana de ayer al general Batet una comisión de las fuerzas vivas de Reus, integrada por el alcalde don Pedro Jordana Borrás, el presidente del Sindicato de Exportadores de Aceites, don Pablo Gasull; don Enrique Aguadé, presidente del Sindicato de Exportadores de Vinos; don José Oliveras, de la Cámara Urbana; don Enrique Daruell, secretario del Sindicato de Exportadores de Frutos Secos; don Juan Boqué Reverter; presidente de la Cámara de

Comercio, con el vicepresidente don José M. Llevat, presidente de la Cámara Agrícola; el secretario de la Cámara de Comercio, señor Santis Nogués; don Salvador Montserrat, presidente del Consejo de Agentes Comerciales y don Pablo Abelló, presidente del Fomento Industrial.

El objeto de la visita ha sido solicitar sea destinado un regimiento.

El general les ha dicho que no depende de él la concesión del regimiento, pero que apoyará las gestiones que se realicen para conseguirlo.

EXPOSICION VISITADA

Cada día se ve más concurrida de visitantes la Exposición en favor de las Ordenes Religiosas, instalada en la "Sala Parroquial" de San Juan Bautista, prodigándose unánimes elogios.

Continuará siendo horas de visita: hoy jueves, de cuatro a ocho de la tarde, mañana y el sábado, de seis a ocho de la tarde.

NUVIS

EN LA ALCALDIA

El alcalde señor Ramas efectuó una visita de inspección a las escuelas municipales.

Una comisión de potronos y obreros del ramo de la construcción han visitado al señor alcalde, haciendole una petición con relación a la clase que puede redundar en beneficio de la población.

El alcalde al recibir a los periodistas les ha manifestado que espera que los propietarios de los edificios continúen arreglando las fachadas de sus casas para el embellimiento de la población. También ha pedido que los propietarios que les falten las aceras las constuyan, de lo contrario lo efectuarán las brigadas municipales por su cuenta.

Ha recibido un telegrama del contratista de las Escuelas Normales en el que le manifiesta, que pronto empezarán las obras de la misma.

Ramiro Serratos

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHA: de 10 a 12

CARRETERA
BARCELONA, 49

TARRAGONA
Teléfono, 449 X

EN LOS PUEBLOS

En la Comisaría de Orden Público de la Generalidad, se están recibiendo noticias de los pueblos de la provincia de haberse normalizado la vida administrativa de los ayuntamientos, así como de haberse constituido en todos ellos la acción ciudadana, en sustitución del antiguo somatén.

SAL VICHY-ETAT

para hacer el agua digestiva

AMENAZA DE MUERTE

Comunican de Amposta que ha sido denunciado el vecino José Tortosa Forcadell, por haber amazado de muerte a su vecino Jaime Montánchez Zaragoza, debido a reseñamientos personales.

TARRAGONA NO RESPONDIO A LOS INTENTOS DE LA F. A. I.

Grandes precauciones se tomaron anteanoche y ayer mañana ante el anuncio de que se iba a declarar la huelga general como protesta de las ejecuciones de los dos sentenciados. Ayer, por la mañana los puntos estratégicos de la población estaban tomados militarmente. A las ocho, horas de entrada al trabajo lo efectuaron todos los obreros sin excepción de ningún ramo. Antes de mediodía se retiraron del puerto los soldados y los guardias de asalto que reforzaban a las fuerzas.

EL CENSOR DE PRENSA

Ha sido encargado de la censura de prensa el comisario de policía don Carlos Fuente.

EN FAVOR DE LOS SECRETARIOS MUNICIPALES DETENIDOS

Ha visitado a las autoridades el secretario del Ayuntamiento de Tortosa, señor Celma, como representante del Colegio del Secretario de Cataluña en la provincia, solicitando la libertad de varios compañeros que se hallan en el vapor "Monuel Arnús".

NUVIS

DE SOCIEDAD

Se vieron muy concurridas las misas que ayer se celebraron en la capilla del Santísimo de la Catedral, en sufragio de la virtuosa señora doña Vicenta Domenech La pídra, que falleció el año próximo pasado en esta ciudad.

Ayer se celebraron misas en la capilla del Colegio de Jesús y María, en sufragio de la virtuosa religiosa de dicho Instituto, Madre María de la Paz, en el siglo doña Dolores de Sagarra y de Siscar.

Los piadosos actos se vieron muy concurridos, prueba evidente de las simpatías de que gozaba la finada.

En el Camarín de la Virgen de la Marçed, de la iglesia parroquial basilica de este nombre, se ha celebrado en la intimidad la boda de la señorita Mercedes Barado Foguet, hija de don Eduardo Barado, ex-alcalde de Tarragona y nieta de don Juan Bautista Foguet, ex-presidente de la Diputación de la misma provincia, con el médico doctor don Francisco Bergadá Girona. La novia fué acompañada al altar por su padre y el novio por su madre.

Fundido la unión el ilustre señor doctor don José Viladot, canónigo del Obispado de Solsona, el cual dirigió a los contrayentes una breve y sentida plática. Fueron testigos por parte de la novia don José Foguet Marsal y don Joaquín Piñeyro Barado, abogados, y por parte del novio doctor don Manuel Viera y doctor don Antonio Sostres, médicos.

Terminado el acto, los invitados fueron obsequiados con un banquete en el Majestic Hotel, después del cual, los nuevos esposos partieron para la Costa Azul.

Les deseamos un feliz viaje y un sin fin de venturas.

Se desea alquilar

dos habitaciones para oficinas, en punto céntrico.

Informes: en esta Administración.

Café METROPOL

Rbla 14 d'abril, 46 | telèf. 164
TARRAGONA

Hi trobareu els millors matis frescs

GRAN VARIETAT

Demaneu tot l'any

EL BISCUIT GLACE

EL CORNET D'AMOR i tota classe de gelats.

ESPECTACULOS

Funciones anunciadas para hoy SALON MODERNO

Programa de cine y variétés Tarde, a las seis. Noche, a las diez:
 1º "La mujer infernal", película, por Chester Morris y Genoveva Tobi.

2º Presentación del trío artístico "Idusta, Fugazot y Demare".

TEATRO TARRAGONA

Programa de cine y variétés. Tarde, a las seis. Noche, a las diez:

1º Una película.

2º Presentación de "Harry Fleming" y su compañía de variedades internacionales.

NUVIS
 Estalviareu temps
 Obtindreu economia
 i excel·lents serveis
 utilitzant els de
VIRTES & TURISME
 ESPLAI

BARCELONA:
 Fontanella, 12

Susursal a TARRAGONA:
 Administració de

LA CRUZ
 Rbla. S. Joan, 46, baixos

Deportivas

Hockey

CAMPIONAT DE CATALUNYA
 Resultats de la primera jornada

Primers equips

Tarrasa, 6 - U. Universitaria, 1.
 Intrèpits, 6 - Gimnàstic, 0.
 Sabadell, 0 - Junior, 3.

Segons equips

Junior, 1 - Polo, 3.

Agfa, 0 - Intrèpits, 1.

Universitaria - Tarrasa (forfait)

Tercer equip

Junior A, 1 - Polo B, 4.
 Intrèpits A, 0 - Junior, 2.
 Polo A, 1 - Intrèpits B, 0.
 Tarrasa, 0 - Universitaria, 0.

Primer categoria. — Clasificació actual

Intrèpits. 1 1 0 0 6 0 2

Tarrasa. 1 1 0 0 6 1 2

Junior. 1 1 0 0 3 0 2

Sabadell. 1 0 0 1 0 3 0

Universitaria. 1 0 0 1 1 6 9

Gimnàstic. 1 0 0 1 0 6 0

Polo. 0 0 0 0 0 0 0 0

Partits per a diumenge vinent

Intrèpits - U. Universitaria.

Tarrasa - Junior.

Polo - Tarragona.

Conferencias telegráficas

Fracaso de la huelga en Madrid i en Barcelona — Ejecución de las sentencias de muerte. — Interpelación sobre los sucesos de Asturias

DECLARACIONES DE LARGO CABALLERO

Madrid, 7. — El pleno de la Comisión de suplicatorios, cumpliendo el acuerdo de la última reunión, se trasladó esta mañana a la cárcel, interrogando a Largo Caballero. Segundo parece, éste negó abolutamente su intervención y participación en el último movimiento.

HA FRACASADO EN MADRID, EL ANUNCIADO MOVIMIENTO DE HUELGA

A causa de los rumores circulados durante la noche referentes a que la C. N. T. había ordenado a sus afiliados el paro general para hoy, la Dirección general de Seguridad adoptó esta madrugada extraordinarias medidas de precaución. El personal de las Comisarías permaneció de retén y fuerzas de la benemérita prestaron servicio de vigilancia en los lugares estratégicos de la ciudad.

El turno de panaderos de las dos de la madrugada entró normalmen-

te al trabajo, y a la misma hora circulaban los "taxis" del servicio público. En algunos centros oficiales, fábricas de alumbrado y estaciones del Metro y los tranvías, se reforzó el servicio de vigilancia en las primeras horas de la mañana de hoy.

DECLARACIONES DEL MINISTRO DE LA GOBERNACIÓN

El ministro de la Gobernación, a escrivir a los periodistas, les manifestó:

"Los sindicatos proponen y el Poder público dispone. La huelga general anunciada por la C. N. T. fracasó totalmente. En Zaragoza, sede del comité nacional de la C. N. T. también fracasó, no afectando el paro a automóviles, ni tranvías, ni taxis, ni comercios. El gobernador me comunica que la población ofrece su aspecto normal. En Sevilla y La Coruña donde también anunciaron la huelga, ha fracasado igualmente. En Barcelona tampoco ha prosperado el intento.

A primera hora de la mañana en la barriada de San Martín hubo algunos incidentes y coacciones contra los trabajadores que no secundaron el paro. En Valencia los sindicalistas no lograron la huelga, no surgiendo más que un pequeño incidente promovido por un grupo de cinco o diez obreros, que trataron de impedir la entrada al trabajo de los albañiles. Ha ocurrido allí — agregó — un desagradable suceso. Varios niños jugaban en la carretera con un objeto extraño. Un ciclista que pasó les dijo que lo arrojaran lejos. Los chicos obedecieron, y el artefacto que era una bomba, hizo explosión, resultando tres niños heridos. El ciclista ha sido detenido por suponerse es el autor de la colocación del artefacto.

El señor Vaquero tributó elogios a las autoridades gubernativas y municipales que durante toda la noche prestaron vigilancia por si como consecuencia de la huelga, había que normalizar los servicios.

Hizo resaltar la circunstancia de que el anterior alcalde don Pedro Rico, el 5 de octubre, con motivo de la huelga, abandonó los servicios del vecindario madrileño, mientras que el actual alcalde se ha preocupado en todo momento de tener la seguridad — agregó — de que no se perturbarán más los servicios con motivo de huelgas.

A preguntas de los periodistas, el ministro confirmó que esta mañana habían tenido efecto las ejecuciones. En la conciencia de todos — dijo — está que el Gobierno ha hecho todo lo posible en el caso e las penas dictadas por los tribunales militares.

LAS PRECAUCIONES DEL GOBIERNO

El ministro de la Gobernación, interrogado en los pasillos de la Cámara acerca de la huelga intentada por la C. N. T., manifestó que él continúa su labor, que resulta poco brillante, pues se limita a medidas de prevención, la mayoría de las cuales no se hacen públicas.

LA PREVIA CENSURA

A las cinco de la tarde llegó el señor Lerroux al Congreso. Interrogado por los periodistas sobre cuando se levantará la censura respondió:

—En el Consejo de mañana se tratará el asunto.

DEL INTENTO DE PARO GENERAL

Barcelona, 7. — Durante la tarde no ha presentado ninguna variación el paro iniciado por la mañana, no habiéndose intensificado el mismo aun que han abandonado el trabajo unos cien obreros de la fábrica de automóviles "Hispano Suiza" y los de los talleres de la Maquinista Terrestre y Marítima.

Los comercios y la mayoría de las fábricas y talleres, tanto del centro de la ciudad como de las barriadas, han continuado abiertos los primeros y trabajándose en los otros.

El tránsito, tanto de peatones, como de vehículos, ha sido el normal.

Futbol

RESULTATS DEL DIUMENGE

Grup Tarragona

Gimnàstic.	4	2	2	0	8	2	6
Dertusa.	4	3	0	1	13	2	6
Vilafranca.	4	1	3	0	5	4	5
Tarragona.	4	0	3	1	2	5	3
Vilanova.	4	1	1	2	2	8	3
Catalunya.	4	0	1	3	3	12	1
Partits per a diumenge vinent							
Tarragona - Vilanova.							
Dertusa - Vilafranca.							
Catalunya - Gimnàstico.							

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Ámboto Mendi", procedente de Sagunto, con carga general.

Vapor español "Ciudad de Ibiza" procedente de Palma, con carga general y dos pasajeros.

Vapor español "Marqués de Chavarri", procedente de Avilés, con carbón.

Salidas

Vapor español "Ciudad de Ibiza", con carga general para Palma.

Vapor español "Ámboto Mendi", con carga general para Barcelona.

Buques que quedan en puerto
Destructor español "José Luis Díez".

Destructor español "Lazaga".

Vapor español "Guillermo Schulz" descargando carbón.

Amarrados

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Ambos".

Vapor español "Manuel Arnús".

Buques que tienen pedido atraque
Vapor español "Cabo Espartel".

Vapor alemán "Hestia".

METEOROLÓGICO EN MADRID

Pajás presiones Norte Alemania, Golfo Vizcaya, Golfo de León, entre Portugal y Canarias; altas desde Azores al Oeste Irlanda; robable costas cantábricas y gallegas, vientos fuertes del cuarto cuadrante, mar gruesa, algunos aguaceros, Golfo de León y Mar Balear, vientos de la región del Oeste, chubascos y marejada; resto del litoral, cielo nuboso y tiempo inseguro.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Sever, Severià, Corpòfor i Victori, germans i sant Godofred, bisbe

MISSA DEL DÍA

De l'Octava de Tots els Sants
Doble major. — Ornamenta blancs

Com a fruit d'aquests dies dedicats a la memòria de Tots els Sants, convé treure'n una alta estima de la santedat i un decidit esforç a fer-la florir en nostre cor, pensant sovint en el cel i removent tots els obstacles que ens poden impedir o dificultar la possecció d'aquella benaurança.

Missa de demà

De la Dedicació de l'Arxibasílica del Salvador r

Doble de 2.ª classe. — Ornamenta blancs

QUARANTA HORAS

Se celebren a l'església de l'Ensenyança, essent les hores d'exposició de vuit a les onze del matí i de dos quarts de quatre a dos quarts de vuit de la tarda.

El dia 10 comencen a la Parroquia de Sant Joan.

Cultes per avui

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — Tots els dies a les set missa i ressò del Sant Rosari.

SANT JOAN. — A les vuit, missa i novenari de les Anime.

Tarda, a les sis, Rosari.

Catecisme a les sis a la Sala Parroquial.

TRINITAT. — Tots els dies a les vuit, missa i mes de les Anime.

Tarda, a les sis, Catecisme.

SAGRAT COR. — Tots els dies a dos quarts de vuit, missa i mes de les Anime.

Tarda, a dos quarts de set, continua el novenari de les Anime, Rosari, novena, cant dels planys i sermó pel R. Ramon Bergadà.

ESGLÉSIA DE L'ENSEYANÇA. — A les vuit, missa d'exposició.

A dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

A dos quarts de set, solemnisima Hora Santa amb sermó, benedicció i reserva.

CARMEN. — Tarda, a les sis, Rosario, ejercicio del mes de las Almas y Responso, practicándose todos los días a la misma hora.

Cultes per a demà

SANT FRANCESC. — A les tres de la tarda, Vía-Crucis i Rosari. Catecisme a les sis al Casal.

SAGRAT COR. — Tots els dies a dos quarts de vuit missa i mes de les Anime.

Tarda, a dos quarts de set, conclusió del solemne novenari de les Anime, Rosari, novena, cant dels planys i sermó pel R. Ramon Bergadà.

ESGLÉSIA DE L'ENSEYANÇA. — A les vuit, missa d'exposició.

A dos quarts d'onze de reserva.

Tarda, a tres quarts de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

Radio Tarragona

PROGRAMA P.T.R. AVUI

DIJOUS, DÍA 8

Emissió de sobretaula

A la 1'00: Senyals horaris pel carrilló.

A la 1'05: "Ginesta", sardana.

A la 1'10: "Noches de subur", per Marco Redondo.

A la 1'15: "Aquella noche" pel mateix cantant.

A la 1'20: "Majareta i Alfredin", pasdoble i fox còmics.

A la 1'30: "Don Gil de Alcalá" (in temig i plegària).

A la 1'40: Valsos de "La Viuda Alegre" i d'"El Conde de Luxemburgo".

A la 1'50: Valo de "La Princesa del Dólar" i de "La Mujer Divorciada".

A les 2'00: "Retransmissió des de Barcelona de noves de darrera hora.

A les 2'15: Emissió de música de dansa.

A les 3'00: Fi de l'emissió.

Emissió nocturna

A les 8'00: Obertura de l'estació. Senyals horaris, pel carrilló.

A les 8'05: "Los éxitos de Moretti i de Padilla", per l'orquestra.

A les 8'10: Notes meteorològiques orsa, marítimes i de turisme.

A les 8'20: "Salomé", dansa.

A les 8'30: "Die Hugenotten" (Meyerbeer), aria del patge.

A les 8'40: "Cavalleria Rusticana" (Mascagni).

A les 8'45: Retransmissió des de Barcelona, informació de noves de darrera hora.

A les 9'00: Dos fragments de "Rigoletto" i de "La Bohème".

A les 9'10: Selecció de cançons.

A les 9'30: "La Posada del Caballito Blanco", vals de ditta opereta.

A les 9'35: "Tiempo tormentoso", per l'orquestra Savoy Hotel.

A les 9'40: Música de dansa.

A les 10'00: Noves d'última hora.

A les 10'10: Retransmissió des de Ràdio Associació de Catalunya, que donarà una selecció dels més importants espectacles de Barcelona.

A les 12'00: Fi de l'emissió.

Autos Camiones diarios

Cañellas

BARCELONA: Comercio, 19, Teléfono 1694; Arco Corominas, 4, T. 18478; Claris, 47, T. 11